

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Aut puritatem Beatissimæ Virginis neget impurus, aut concedat se
abnegatum à tam pura Virgine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

VERITAS PRACTICA.

Aut puritatem Beatissimæ Virginis neget Impurus, aut concedat se abnegatum à tam pura Virgine.

RATIO EST, Quia qui negat tantam esse puritatem Virginis Matris, quantum est ipsa in se puritas, negabit eius puritatem.

Sed se porro concedat talem eius puritatem, necesse est ut concedat se à tali puritate, seve à tam pura Virgine abnegatum.

Ergo aut puritatem Beatissimæ Virginis Impurus neget, aut concedat se abnegatum à tali Virgine, quorum alterutro negato vel concessa quid detestabilium? quid damnabilium?

PRIMA propositio non potest aliter declarari, quam exponendo talem fuisse puritatem Beatissimæ Virginis Matris, quam ipsa in se potest esse puritas, id est, quanta potest cogitari maxima, id est, quanta ipsa esset pura creata Puritas, si re ipsa subsisteret. Sic enim expresse Ecclesia, dum sanctam & immaculatam laudat Virginem; Sancta, inquit, & immaculata Virginitas quibus te laudibus offeram nescio. Sic de consensu, inquit sanctus Anselmus, ut ea puritate qua major sub Deo nequit intelligi, Virgo illa niteret. Et d. Ambrosius: Sit vobis tamquam in Imagine descripta Virginitas, vitæ, Mariæ, de qua velut in speculo refulget species castitatis, & forma virtutis. Sic denique quidquid ad extollendam puritatem Scriptura vel in figuris obvolutum, vel in personis representatum, vel in verbis expressum habet, hoc totum sancti Patres ad sanctissimæ Virginis referunt puritatem, neque dum tamen satis eam extulisse putant. Unde est illud egregie dictum à Sophronio; Quid est mentis humana si adhiberetur, non posset cogitare quàm esset illa indefinenter affixa Deo, ut in ea nihil esset, mundanus quod violaret affectus. Vides itaque quam sit verè dictum quod Impurus negaret puritatem Virginis, qui talem ei puritatem denegaret.

II. PUNCTUM.

SED si porro Impurus talem ei concedit puritatem, contemplantur quam non minus sit certum, quod simul necesse est, ut concedat se à tam pura Virgine abnegandum & repellendum, aut iam esse abnegatum & repulsum.

Hæc usus Pars Prima.

Quod enim faceret Puritas, hoc pura Virgo faciat necessum est, si ipsa est puritas, cum se ipsam negare non possit, neque à se ipsa degenerare aut tantillum desciscere. Quid autem faceret Puritas cum Impuro? Alterutrum profectò è duobus; aut ab eo perdat, aut illum perdat, 2. Cor. 15. Neque enim, ut ait Apostolus, corruptio incorruptam possidebit. Non est ulla virtus tam sui tenax, & magis indivisa quam pura Puritas. Aut pura esse desinet si quid impurum sibi accedere patiat, aut si pura consistat, numquam illud patietur.

Patietur Humilitas asserere sibi superbum; Ferret mansuetudo iracundum; Portabit invidum Charitas; Intemperantem Temperantia sustinebit; Suum denique unaquæque Virtus oppositum utcumque tolerabit; sola est Puritas quæ simul cum impuro non potest tuta quiescere, non potest quieta subsistere. *Discede à me pabulum mortis, quia iam ab alio Amatore præventus sum.* Solo Impuri aspectu sic in sancta movebatur Agnetæ Puritas, ut quanguam ætate, Virgo infirma esset, virtute tamen tam robusta & constans erat, ut auderet sic loqui, sic contendere, sic certare, & vincere.

Non est pro aliis virtutibus tale institutum certamen quale pro Castimonia: Quæ, ut ait Sap. 4. in perpetuum coronata triumphat, in coinquinatorum certaminum præmium vincens. Id est, sic decertans, ut non modo se inquinari non patiat, sed neque inquinatum sibi accedere; perdat potius cuncta, quàm vel leviter attrectetur. Dabit in Josepho pallium; Dabit in alio linguam contra impurum, conspuendam; In alio dabit oculos eruendos potius quam maculandos. Et in magno Joanne dabit caput, Caput illud Sanctissimum, ne dicatur vidisse impuritatem, & tacuisse. Nam si herba quædam, si nonnullæ gemmæ, si apes cum impuro ita pugnant, ut simul non possint quiescere, quid ipsa faciet Puritas? quid ingenitus à natura rationali Pudor, vel infusus à gratia?

HINC tam severa Pauli contra Corinthios animadversio, quod vel unum impurum in sua secum civitate paterentur: *Es vos inflatis, & non magis luctum habuistis, ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit?* Non eos arguit quod impuri essent, quod impuritatem consentirent, aut quoquo inde modo ad se contraherent; sed hoc unum quod illum apud se sinerent vivere, qui non pure & sanctè viveret, non quod in eodem habitarent cubiculo, non quod in eadem domo,

non quod in eadem vicinia; sed quod eum tantum in eadem Civitate; licet amplissima patere-
rentur, nec inde illum expellerent, nihil ut habe-
re possent eum illo commercii, non tantum usu,
non tantum victu, nec tantum colloquio, sed nec
accessu nec visu. *Auferte*, inquit, *malum ex vobis-
ipsis*. Sic nempe Puritas impurum abnegat, & à se
abjicit.

Ibid.

III. PUNCTUM.

AUT ergo puritatem Beatissima Virginis im-
purus neget, aut concedat se à tali puritate
abnegandum. Nam si neget eam ipsam esse Puri-
tatem, negabit esse puritatem Virginis Matris:
aut si talem illi concedat puritatem, concedat e-
tiam necesse est, ut in ipsum Virgo exerceat quid-
quid Puritas exerceat, si sola per se ageret. Quid
autem Puritas exerceat, nisi quod sibi tam inti-
mum & connaturale est, ut puritas non esset, nisi
oppositam impuritatem penitus abhorreret,
*Qua enim participatio iustitiae cum iniquitate, aut
qua societas lucis ad tenebras?* Nulla cerè, Sed ta-
men aliqua fieret potius lucis & tenebrarum
consociatio, quam puritatis & impuritatis. Hoc
est quod ipsa Virgo purissima cuidam Adole-
scenti non satis casto, quondam indicavit, dum
sibi preces fundenti, dapes exquisitas obtulit in
vasè luto & sordido comedendas. Exhorruit
scilicet Adolefcens; At illa, inquit, sic tu mihi
horrorem inferis cum preces alioquin piastu

2. Cor. 6.

SIC FORTE ETIAM BREVIUS POSSET
CONCIPI VERITAS.

Nemo amans impuritatis, amat Beatam Virginem.

RATIO à priori est, quod nemo eum a-
mare dicendus est cui non timet displi-
cere, sua culpa, quam posset tollere.
Sed amans impuritatis non timet di-
splacere Beatae Virgini suam illam culpam gravissimam,
quam posset tollere. Ergo non amat Beatam
Virginem, quidquid sibi fingat.

RATIO à posteriori est, quod nemo sit a-
mans Beatae Virgins qui ab ea non ametur. Sed
amans impuritatis, non amatur à Beata Virgine.
Ergo nec eius amans est: & nescit quid sit eam a-
mare, vel amari ab illa.

Prov. 8.

EGO, inquit, diligentes me diligo, in via iusti-
tiae ambulo, in medio semitarum iudicij, ut ditem
diligentes me, & thesauros eorum repleam. Hoc est
videlicet eam diligere, in iudem iustitiae viis in

immundus & impurus offert, *Qui creavit me,
requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi in ta-
bernaculo meo, Non in Esau, non in fornicatore &
profano Esau, ut declaratur fufius in Festo An-
nuntiationis.*

Ecl. 24.
Hebr. 12.

Hoc ergo cogitet quisquis impurus accedit,
purissimam Virginem oraturus, cogitet se ad ip-
sam Puritatem accedere, se puritati velle com-
municare, nec velle tamen impuritatem depo-
nere: quod est puritatem ita offendere, ut non
possit ad se accedentem non exhorrescere. *La-
vamina mundi estote, auferte malum cogitatio-
num vestrarum ab oculo meo, & venite. Alio-
quin, scitote intelligentes quod omnia fornicator,
aut immundus non habet hereditatem in Regno
Christi; ac proinde etiam tanquam exhaeres à
Regina matre, & tanquam à Sara Ismael, domo
& a spectu ejectus est, de pulsus est, & abnegatus.
At quò tandem fugiet, offensa Virgine? sublatum
est omne prorsus effugium. Vide & recole me-
morandam Saactorum Patrum sententiam: *Si-
cut omnia ab illa conspectus impossibile est ut pereat
sic ab illa despectus necesse est ut inserat. Cumque
illud totum damnum ex una impuritate nascatur,
quis sanæ mentis & de sua salute tam parum
solicitus, ut non potius serid cogitet de mun-
dando corde, quam se tot damnis objiciat, tam-
que certis periculis? Sic dicuntur desperantes qui
semetipsos tradiderunt impudicitiae, quia revera
nihil desperatius, nihil deploratius. *Salva ani-
mam tuam festina, & salutare ibi.***

Is. 1.

Eph. 5.

Gen. 21.

Gal. 4.

Eph. 6. inf.

Hebr. 1.

Adv.

Eph. 4.

Gen. 19.

quibus ambulat, ambulare. Et hoc est ab ea dili-
gi, ab ea copiose ditari, & repleti bonis celestibus.
At cerè amans impuritatis non is est qui sic
amet & ametur.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Quam in se amat Beata Virgo puritatem, in nobis
amat: Et quam in se odit impuritatem,
in nobis odit.

RATIO est, quia quam in se amat puri-
tatem, aut quam in se odit impuritatem,
idecirco sic amat & sic odit, quia sic placet
Deo: & quidquid Deo placet, ut vel
amet, vel odit, sic illa semper amat & odit. At-
quò